

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδοικὸς τὸ Κριτήριον, λαλῶν.

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

Υιοθέτησις ἐκκλησιολογίας καινοτόμου, ἀλλοτρίας καὶ αἰρετικῆς

Τὸ Κείμενο τῆς Κρήτης καὶ ἡ παναίρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ*

...¹ **Ἡ ἀδιαμαρτύρητη ἀποδοχή** τοῦ ἐκκλησιολογικοῦ κειμένου τῆς Κρήτης: «Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον», ἢ μὴ ἐπίσημη ἀπόρριψή του, ὀδηγεῖ στὴν μεταφορὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀπ' εὐθείας μέσα στὴν Ἐκκλησία, δηλαδή στὴν **συνύπαρξη** δύο ἀντιθέτων δογματικῶν (ἐκκλησιολογικῶν) παραδόσεων:

- ἐκείνης, ἡ ὁποία ὁμολογεῖται στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως περὶ Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Αποστολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ
- ἐκείνης τῆς **καινοτόμου, ἀλλοτρίας καὶ αἰρετικῆς**, τῶν πολλῶν «έτεροδόξων ἐκκλησιῶν».

Ἔτσι τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία, παρουσιάζεται «σχιζοφρενῆς», ὄχι ἔχουσα «νοῦν Χριστοῦ», ἀλλὰ «Χριστὸν μεμερισμένον [=τεμαχισμένο]», πολλὰς «δόξεις», δογματικές δηλαδή πίστεις.

Καὶ ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου «ἔγινε γνωστὴ στὶς Ἀρχές καὶ Ἐξουσίες στὰ ἐπουράνια μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλη σοφία τοῦ Θεοῦ», παρουσιάζεται τώρα στὸ κείμενο αὐτὸ τοῦ Κολυμπαρίου, ὡς στερημένη ἀπὸ τὸ βασικὸ γνῶρισμά Της τῆς Πεντηκοστῆς, τὴν **ΕΝΟΤΗΤΑ**, κατὰ τὴν ὁποίαν «τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον [...]

συνάρμοσε σὲ συμφωνία ἐνιαίας πρὸς τὴν Ἁγία Τριάδα Πίσ-
στεως τὶς διαφορετικὲς γλῶσσες τοῦ πλήθους τῶν ἐθνῶν»...

(*) «Στρογγυλὴ Τράπεζα στὴν Μολδαβία, Ἀποτίμηση τῶν Ἀποφάσεων
τῆς “Συνόδου” τῆς Κρήτης», Κισινάου Μολδαβίας, 29.6.2016 ἐκ. ἡμ.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.